

ревірку знань і розуміння певного теоретичного матеріалу; здобуття навичок проведення розрахункових завдань; уміння самостійно опрацювати проблемні питання і уміння письмово представити певний теоретичний і аналітичний (практичний) матеріал.

Саме в цьому й полягає мета професійної підготовки бакалавра.

Частина індивідуального завдання включає два питання у відповідності до теми курсу. При розкритті запропонованих теоретичних питань студент повинен розглянути існуючу актуальну проблему в сфері діяльності підприємства та запропонувати чи узагальнити пропозиції щодо її вирішення.

Ці питання оцінюються по 10 балів кожне.

Практичну частину індивідуального завдання студент виконує безпосередньо на матеріалах підприємства, де працює.

Аналітичні розробки запропоновано зробити за два останні роки, провести аналіз показників, проаналізувати відхилення і зробити певні висновки.

Практичне завдання оцінюється в 20 балів.

Таким чином, поточний контроль знань студентів заочної форми навчання буде оцінюватись від 0 до 40 балів і дасть можливість для проведення остаточного контролю за білетами, які вміщують 6 питань, тобто питання, що виносяться на іспит, будуть оцінюватись від 0 до 60 балів.

Таким чином, зміна системи оцінювання знань студентів заочної форми навчання шляхом організації поточного контролю — це крок до удосконалення навчального процесу.

Заключною стадією є захист індивідуальних завдань. Результатом захисту може бути підвищення кількості балів (в межах від 0 до 40) або навпаки.

Н. М. Притуляк, канд. екон. наук,
доцент кафедри фінансів підприємств

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ УЧБОВОГО ПРОЦЕСУ

В умовах сучасного науково-технічного прогресу кардинально змінюються і непомірно зростають роль і місце людини в процесі виробництва. З одного боку, відбувається звільнення людини від виконання певних функцій у самому виробництві за рахунок його механізації і автоматизації, а з іншого, — підвищується значення її професійної підготовки, від рівня якої залежить здатність забезпечити успішне функціонування підприємства.

Слід підкреслити, що існує безліч факторів, що впливають на темпи і обсяги накопичення студентами знань і повністю знаходяться в компетенції ВУЗів. До таких факторів слід віднести : рівень професіоналізму викладача; методи і форми навчання; зміст учбової програми і організацію учбового процесу; діючу систему стимулів роботи студента. Розглянемо основні заходи, які здатні спрямувати вплив кожного з зазначених факторів в позитивному напрямі, і які, на наш погляд, має активно впроваджувати учбовий заклад для досягнення своєї стратегічної мети і реалізації задач.

Не дивлячись на те, що підвищення професіоналізму є головною задачею, в першу чергу, самого викладача, сприяти її реалізації має і університет. Відчутних результатів в створенні умов щодо професійного зростання викладача можна досягти за допомогою вжиття наступних заходів: 1. Більш активного проведення науково-практичних конференцій, семінарів, шкіл майстерності викладача; організації круглих столів обміну досвідом технології викладання; тематичних лекцій. 2. Створення умов для проходження викладачами стажування на провідних вітчизняних і зарубіжних підприємствах. 3. Налагодження інформаційного забезпечення і сприяння участі викладачів в семінарах і конференціях державного і міжнародного рівня. 4. Створення науково-виробничих альянсів та науково-промислових груп на базі підприємств за участю викладачів для спільного відпрацювання комплексних питань тощо.

Для досягнення більш високих результатів в учбовому процесі також необхідно вдосконалювати сучасні форми і методи навчання. Мова йде про використання віртуально-тренінгових технологій, інтерактивних методів навчання, розрахунково-ситуаційних завдань, кейс-методів тощо.

Задачі підвищення рівня підготовки студента слугує також зміст учбової програми та створення умов її ефективної реалізації. В зв'язку з цим необхідно:

- 1) вдосконалювати перелік дисциплін, що пропонуються студенту на весь період навчання, враховуючи специфіку його спеціальності, а також зміни і тенденції в розвитку сучасної науки і практики; 2) покращувати структуру програми з точки зору доцільності викладення певних предметів в певному обсязі студентам відповідних спеціальностей; уникати дублювання і повторювання цілих курсів (різних за назвою, але однакових за змістом), окремих тем та питань; 3) раціонально розподіляти час навчання, в результаті чого досягти оптимальної пропорції між: загальними і спеціальними предметами, лекційними і

практичними заняттями, аудиторною і самостійною роботою студента.

І останнє. Враховуючи рушійну силу стимулів до успішного здійснення будь-якої діяльності (в т.ч. і навчальної), вважаю за необхідне, важливу увагу приділяти методам оцінювання знань студентів. Вони мають носити об'єктивний, справедливий характер; підвищувати мотивацію студента до збагачення його інтелектуального потенціалу; стимулювати творчий підхід до виконання учбових завдань, плідної самостійної роботи.

На нашу думку, комплексна реалізація цих та інших заходів дозволить створити умови для підготовки спеціалістів високого рівня, а учбовому закладу — отримати високу оцінку своєї діяльності і визнання не лише в межах країни, а і світу.

Н. С. Румянцева, ст. викл. кафедри міжнародної економіки

ОРГАНІЗАЦІЯ І КОНТРОЛЬ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ ЗЕД

Зовнішні чинники розвитку вітчизняної економіки дедалі набувають все більш вагомого значення. Це об'єктивно обумовлено розширенням процесу глобалізації, інтенсифікації інтеграційної взаємодії, зокрема, в межах ЄС, активною позицією України щодо оптимального включення в систему міжнародних торговельних відносин, насамперед шляхом вступу до СОТ. У такій ситуації виважене використання в нашій країні переваг міжнародної економіки та врахування проблем її розвитку потребує наявності кваліфікованих національних кадрів. До певної міри це завдання вирішується профільними вузами, факультетами, де студенти набувають знання, вивчаючи професійно-орієнтовні дисципліни, в тому числі таку, як «Зовнішньоекономічна діяльність» (ЗЕД).

Згідно навчального плану значна частина годин при засвоєнні курсу ЗЕД відводиться на самостійну роботу студентів. Тому саме організації і контролю за її проведенням треба приділяти постійну увагу. Вирішення цього завдання, перш за все, передбачає розробку стратегії самостійної роботи студентів і переконливе доведення її необхідності до останніх. Під стратегією самостійної роботи студентів (СРС) ми розуміємо визначення чіткої кінцевої мети цього напрямку, оволодіння матеріалом курсу ЗЕД. В цілому стратегічна мета СРС орієнтує на зацікавленій, ініціативній, творчій, індивідуальний підхід до набуття кожним студентом теоретичних та практичних знань з курсу ЗЕД, які не будуть в повному обсязі розглядатись на лекціях і семінарських заняттях.